

In 2020 is het 100 jaar geleden dat de eerste landelijke vereniging van hoveniers werd opgericht. Een gelegenheid die we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. Na 100 jaar is de vereniging nog altijd springlevend. Een echte vereniging van én voor branchegenoten die zich vaak langdurig en op vrijwillige basis inzetten. In de aanloop naar het jubileumjaar blikken we met een aantal van hen terug. En ook vooruit, want wie weet komen er nog wel 100 jaren bij.

100

Jan Batenburg: “Altijd de gulden middenweg zoeken”

Jan Batenburg is in VHG-kringen geen onbekende. Al jaren is hij in diverse bestuursfuncties actief. Voor de cao-onderhandelingen bijvoorbeeld en voor onderwijs en arbeidsmarkt. ‘Een prater en een rekenaar’, zo staat hij bekend. En vooral ook als bestuurder die altijd de gulden middenweg zoekt, met een warm hart voor de hoveniers.

Tekst: Annemieke Bos
Foto: Studio Pothoff/Arno Hoogwerf

Batenburg begon zijn bestuursloopbaan in het afdelingsbestuur van Zuid-Holland. “Ik werd direct gebombardeerd tot voorzitter, dat heb ik 19 jaar gedaan.” Vervolgens nam hij zitting in het dagelijks bestuur van de KTL. “Dat was toen nog een kleine vereniging. In de jaren '80 maakten we een behoorlijke groei door, tot wel 1000 leden. Na de fusie met de NHG kwamen we uit op 1200 leden en dat is jarenlang redelijk stabiel gebleven.”

Goed team

Onderwijs en arbeidsmarkt waren jarenlang zijn thema's. Ook was hij meerdere keren betrokken bij de cao-onderhandelingen. “Samen met Frank Crucq vormde ik een goed team.” Uiteraard waren er hoogte- en dieptepunten. “De Floriade in Zoetermeer in 1992, waar we gesprekken voerden over de fusieplan-

Jan Batenburg is al jaren in diverse bestuursfuncties actief voor de vereniging.

Wie is Jan Batenburg?

Jan Batenburg begon in 1965 een hoveniersbedrijf achter zijn ouderlijk huis in Oud-Beijerland. Het was het begin van een bloeiende en groeiende onderneming die zo'n tien jaar later werd uitgesplitst in bloemenzaak/woonwinkel, hoveniersbedrijf en tuincentrum. In 2010 droeg hij de ondernemingen over aan zijn zoons.

Mijn wens voor VHG: “Dat het een sterke branchevereniging blijft met voldoende ledenaanwas.”

nen, daar denk ik met plezier aan terug. Ook het 75-jarig bestaan van de vereniging in 1995 was een mooi moment. Heel triest was natuurlijk het overlijden van voorzitter Koos Jonkmans tijdens de vergadering. Dat vergeet ik nooit meer.”

Duizendpoot

Over het hedendaagse VHG is hij positief: “De vereniging was lange tijd erg naar binnen gericht. Gelukkig is dat nu veranderd en laat VHG veel meer zien wat de groenprofessionals kunnen betekenen op het gebied van leefbaarheid, milieu, CO₂-beperking enzovoorts. Het vak is ook veranderd, de hovenier van

vandaag is een duizendpoot. Helaas zijn de tarieven niet meegegroeid. Dat baart me wel zorgen.”

Samenwerken

Ondanks de zorgen ziet Batenburg volop kansen: “VHG is uitgegroeid tot een dynamische vereniging waar kennis en kunde centraal staan. Bestuur, directie en secretariaat verzetten heel veel werk. Het is goed dat er nu een verenigingsstructuur staat die meer de markt opzoekt. Ik vind dat we nog meer moeten samenwerken met andere sectoren in de keten. Ieder vanuit zijn eigen expertise.” ■